

NGÔI CHÙA LINH THIÊNG NHẤT NẰM TRONG CHÍNH TA

Ngôi chùa **linh thiêng** nhất nằm trong mỗi chúng ta. Đó là nơi ẩn náu của tâm hồn, nơi ta có thể tìm thấy sự bình an, tĩnh lặng và kết nối với bản thân sâu thẳm nhất.

Tác giả: **Diệu Linh**

Tại sao ngôi chùa linh thiêng nhất lại nằm trong chính con người?

Tâm hồn con người là nơi chứa đựng những giá trị cao đẹp nhất: lòng yêu thương, sự trắc ẩn, lòng vị tha, sự sáng tạo, và trí tuệ.

Đạo Phật cho rằng, mọi chúng sinh đều bình đẳng, nghĩa là đều có khả năng thành Phật. Bởi vì chúng sinh tuy lượng số vô lượng, nhưng loài nào cũng mang nơi mình yếu tố tròn đầy sáng suốt của bản thể. Một ngày mai, vô minh diệt hết, bản tính thanh tịnh sáng suốt hiển hiện, chúng sinh có thể thành Phật.

Phật giảng: *“Tất cả chúng sinh đều có Phật tính, vì phiền não ngăn che nên không thể thấy được. Mỗi người trong cuộc sống mọi phiền não chúng ta trải nghiệm đều là biến tướng của Phật tính. Chúng được hiển lộ ra bên ngoài đó là nghiệp ưu não riêng từng người”.*

Đức Phật giảng pháp nhiều đề tài khác nhau nhưng rồi cũng quy về chỉ ra tính Phật của bản thân từ đó giúp cho chúng sinh thấu hiểu đạt sự giác ngộ, giải thoát.

Để có được tính giác ngộ chúng ta dựa vào sự nhận biết ra cái mình hiểu lầm, chấp chặt vào cái giả tạm của thế gian cho là thật, chính nhờ biết sai nên việc đúng hiển bày, đức Phật nói: *“Ai có tâm thì đều có thể thành Vô thượng Bồ đề”.* Quả thật được sáng tỏ, chúng ta một khi cầu giác ngộ hẳn nhiên bắt đầu từ tâm mình là trên hết, bản thân luôn nhìn lại chính mình để

thấy tính giác là con đường đi đúng của người tu tập giải thoát.

Điều này cũng phù hợp với giáo lý tâm từ bi của đạo Phật. Từ bi là bước chân đầu tiên và cuối cùng của đạo Phật. Nó là một phẩm chất thuộc tâm thức đi đôi với trí tuệ, hệ quả của tâm giải thoát, tuệ giải thoát, có công năng làm cho cuộc đời vui khổ và thoát khổ, trôi chảy hết sức tự nhiên trong đời sống hàng ngày của chư vị giác ngộ.

Đó là một loại năng lượng tích cực để chuyển hóa tự thân và chuyển hóa cuộc đời đi đến hoàn thiện. Có thể nói rằng từ đầu chí cuối, hạnh tu của người con Phật không gì khác là mở rộng tâm từ bi.

Cuộc đời đức Phật là hiện thân trọn vẹn của trí tuệ và từ bi mà nhìn từ góc độ nào người ta cũng cảm nhận được. Trí tuệ là chân trời cho tâm từ bi tuôn chảy. Chúng ta khó thấy hết bầu trời trí tuệ của đức Phật, nhưng tâm từ bi của Ngài thì bất kỳ ai cũng dễ dàng nhận ra. Nghĩ nhớ về đức Phật do đó là nghĩ nhớ về đức từ bi mà Ngài đã thể hiện xuyên suốt cuộc đời của Ngài.

Khi ta hướng về bên trong, ta mới có thể tìm thấy sự bình an và tĩnh lặng, ta có thể thoát khỏi những ồn ào náo nhiệt của thế giới bên ngoài, tìm thấy sự bình yên trong tâm hồn.

Khi ta lắng nghe tiếng nói bên trong, ta có thể hiểu rõ hơn về bản thân mình, về những mong muốn và giá trị của mình, kết nối với chính mình sâu thẳm nhất.

Hãy vun bồi bên trong đủ đầy bên ngoài sẽ an yên! Hãy nhớ rằng ngôi chùa linh thiêng nhất nằm trong chính ta. Bản thân mỗi người là may mắn, là phước lành nhất cho chính mình.

Tác giả: **Diệu Linh**